

ANASTASIA LEZOU
06/07/2023 11:11
Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο
ψηφιακά υπογενοασμημένο

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ - ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός ⁶¹² /2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδική Αθηνά Λαγδού, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, και από τη Γραμματέα Μαρία Γκότση.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 8^η Ιουνίου 2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

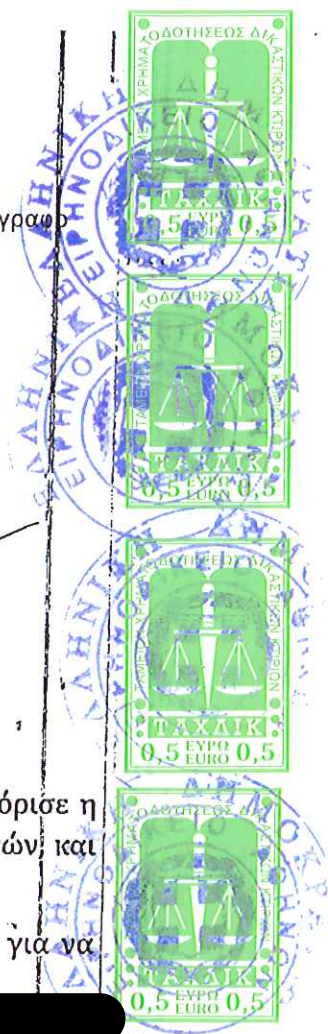
Των εναγόντων:

[Redacted names and addresses]

οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Δημήτρας Κουφογιάννη (ΑΜ ΔΣΑ 23607)

Της εναγομένης: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» (Ο.Τ.Ε.), που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, Λεωφ. Κηφισίας αριθ. 99 και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ 094019245, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Παναγιώτη Ηλιοπιερέα - Πιερράκου (ΑΜ-ΔΣΑ 21847).

Οι ενάγοντες αιτούνται να γίνει δεκτή η από 22.3.2022 αγωγή τους, που κατέτέθηκε στη γραμματεία αυτού του δικάστηριου με ΓΑΚ 50479/2022 και ΕΑΚ 541/2022, γράφτηκε στο πινάκιο και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας. Κατά την ορισθείσα δικάσιμο η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδικών ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Στο άρθρο 78 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος 4. Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία και η απονομή των συντάξεων δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότηση, ενώ στο άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους». Σύμφωνα δε με το άρθρο 4 παρ. 1 του κυρωθέντος με το Ν 2238/1994 Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, όπως ίσχυε πριν την κατάργησή του με τον Ν 4172/2013 για εισοδήματα που αποκτήθηκαν και δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν μέχρι την 31.12.2013, «Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση δαπανών για την απόκτησή του...», σύμφωνα δε με το άρθρο 45 του ιδίου Κώδικα «Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει από καθένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα, ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους' ...2...2...4. Δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο α) η αποζημίωση που παρέχεται σε υπαλλήλους επιχειρήσεων και ελευθέρων επαγγελματιών για δαπάνες υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί εφόσον αποδεικνύεται η καταβολή τους από τα σχετικά παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Προκειμένου για αποζημιώσεις υπαλλήλων του Δημοσίου, που παρέχονται με διάταξη νόμου κατ' αποκοπή για κάλυψη δαπανών ειδικής υπηρεσίας, που τους έχει ανατεθεί, εξαιρείται της φορολογίας ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) εκτός εάν ο δικαιούχος αποδεικνύει δαπάνες μεγαλύτερου ποσού με βάση στοιχεία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων...». Άλλωστε, ο Ν. 4172/2013 (Φ.Ε.Κ. Α' 167) «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του Ν. 4046/2012, του Ν. 4093/2012 και του Ν. 4172/2013 και άλλες διατάξεις», οι διατάξεις των άρθρων 1 έως και 71 του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 1 αυτού, ισχύουν για τα εισοδήματα που αποκτώνται και τις δαπάνες που πραγματοποιούνται, κατά περίπτωση, στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1^η Ιανουαρίου 2014 και μετά, ορίζει, στο άρθρο 7 ότι: «1. Φορολογητέο εισόδημα είναι το εισόδημα που απόμένει μετά την αφαίρεση των δαπανών που εκπίπτουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Φ.Ε. από το ακαθάριστο εισόδημα. 2. Ο Κ.Φ.Ε. διακρίνει τις ακόλουθες κατηγορίες ακαθάριστων εισοδημάτων: α) εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις, β)

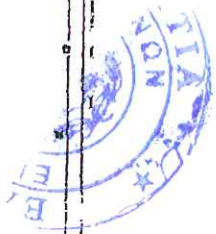

..., γ) ..., και δ) ...», στο άρθρο 12 ότι: «1. Το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις περιλαμβάνει τα πάσης φύσεως εισοδήματα σε χρήμα ή σε είδος που αποκτώνται στο πλαίσιο υφισταμένης, παρελθούσας ή μελλοντικής εργασιακής σχέσης... 3. Ως ακαθάριστα εισοδήματα από μισθωτή εργασία και συντάξεις θεωρούνται τα εξής: α) ημερομίσθιο, μισθός, επίδομα αδείας, επίδομα ασθενείας, επίδομα εορτών, αποζημίωση μη ληφθείσας άδειας, αμοιβές, προμήθειες, επιμίσθια και φιλοδωρήματα, β) επιδόματα περιλαμβανομένων του επιδόματος κόστους διαβίωσης, του επιδόματος ενοικίου, της αποζημίωσης εξόδων φιλοξενίας ή ταξιδιού, γ) αποζημίωση εξόδων στα οποία έχει υποβληθεί ο εργαζόμενος ή συγγενικό πρόσωπο του εργαζομένου, ... η) κάθε άλλη παροχή που εισπράττεται έναντι υφισταμένης, παρελθούσας ή μελλοντικής εργασιακής σχέσης», στο άρθρο 14 ότι: «Απαλλαγές εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις. Από τον υπολογισμό του εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις εξαιρούνται: α) η αποζημίωση εξόδων διαμονής και σίτισης και η ημερήσια αποζημίωση που έχουν καταβληθεί από τον εργαζόμενο αποκλειστικά για σκοπούς της επιχειρηματικής δραστηριότητας του εργοδότη, β) η αποζημίωση για έξοδα κίνησης που καταβάλλονται από τον εργοδότη για υπηρεσιακούς λόγους, εφόσον αφορούν έξοδα κίνησης που πραγματοποιήθηκαν από τον εργαζόμενο κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του και αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά...». Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, ως εισόδημα που υπόκειται σε φόρο θεωρείται το καθαρό εισόδημα, δηλαδή αυτό που απομένει μετά την αφαίρεση από το ακαθάριστο εισόδημα των δαπανών απόκτησης αυτού, οι δε δαπάνες που μνημονεύονται στην παρ. 1 του άρθρου 78 του Συντάγματος λαμβάνονται υπόψη, όσον αφορά τη φορολογία εισοδήματος για τον, βάσει ενδείξεων, προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος ορισμένων κατηγοριών φορολογουμένων. Παρέπεται ότι, όταν πρόκειται για εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, κάθε παροχή που καταβάλλεται στον μισθωτό με οποιαδήποτε ονομασία (επιχορήγηση, αποζημίωση, επίδομα, έξοδα κλπ), η οποία, κατά το νόμο ή από τη φύση της, προορίζεται να καλύψει δαπάνες, στις οποίες αυτός υποβάλλεται για την εκτέλεση της υπηρεσίας που του έχει ανατεθεί ή την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεξαγωγή της, δεν αποτελεί προσαύξηση μισθού και δεν υποβάλλεται σε φόρο εισοδήματος, έστω και αν από την παροχή αυτή ωφελείται έμμεσα ο μισθωτός (πρβλ. ΣτΕ 125/1995, 746/1993, 3396/1991, 374/1983, 7289/1980 Ολ). Περαιτέρω, με τις διατάξεις της από 16-5-1995 ΕΣΣΕ μεταξύ Ο.Τ.Ε. και ΟΜΕ-ΟΤΕ, οι οποίες έχουν κανονιστική ισχύ σύμφωνα με τα άρθρα 8 παρ. 3 Ν 1876/1990, 12 παρ. 4 Ν 1767/1988, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παρ. 3 Ν 2224/1994 και άρθρο δεύτερο παρ. 2. Ν 2257/1994, καταργήθηκε από της ισχύος αυτής, ήτοι από 1-6-1995, το επίδομα ευθύνης θέσης και η αποζημίωση παράστασης που καταβαλλόταν στους προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών στάθμης τομέα και άνω, ως οικειοθελής και πρόσθετη παροχή σύμφωνα με αποφάσεις του Δ.Σ. του Ο.Τ.Ε. και τον όρο 25 της από 7.3.1990 ΕΣΣΕ, και ορίσθηκε ότι από την ημερομηνία αυτή (1.6.1995) στους προϊσταμένους των αναφερομένων

λειτουργιών χορηγούνται έξοδα κίνησης και παράστασης, κλιμακούμενα, όπως ορίζεται, κατά βαθμό και θέση στα αναφερόμενα χρηματικά ποσά. Τα έξοδα αυτά κατά τους όρους της εν λόγω ΕΣΣΕ «2. ... είναι οικειοθελής παροχή, δεν αποτελούν τακτικές αποδοχές και ο Ο.Τ.Ε. επιφυλάσσει σ' αυτόν ρητά το δικαίωμα ανάκλησής τους. 3. Δεν υπολογίζονται στα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και στο επίδομα αδειάς. 4. Χορηγούνται αποκλειστικά και συνδέονται υποχρεωτικά με την πραγματική άσκηση των υπηρεσιακών τους καθηκόντων προς αντιμετώπιση των εξόδων φιλοξενίας των επισκεπτών, συμμετοχής τους ως εκπροσώπων του Ο.Τ.Ε. στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, των εξόδων κίνησής τους κλπ. 5. Για κάθε ημέρα απουσίας για οποιοδήποτε λόγο ή αποχής δικαιούχου προϊσταμένου από τα υπηρεσιακά του καθήκοντα, περικόπτεται το 1/30 των ανωτέρω εξόδων και χορηγούνται στο νόμιμο αναπληρωτή του ...». Από τις διατάξεις αυτές της παραπάνω ΕΣΣΕ, που όπως σημειώθηκε είναι κανονιστικού περιεχομένου και επομένως έχουν ισχύ ουσιαστικού νόμου, προκύπτει ότι τα καταβαλλόμενα από 1.6.1995 και εφεξής, στους προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών του Ο.Τ.Ε. έξοδα κίνησης και παράστασης δεν αποτελούν μισθολογική παροχή που καταβάλλεται σε αυτούς ανεξαρτήτως της άσκησης των καθηκόντων τους ως αντάλλαγμα της εργασίας τους και δεν υποβάλλονται σε φόρο εισοδήματος, άλλα αποτελούν ανακλητή οικειοθελή παροχή του Ο.Τ.Ε. συνδεόμενη οπωσδήποτε με την πραγματική άσκηση των καθηκόντων προϊσταμένου, που σκοπό έχει να αντιμετωπίσει μέσω αυτής ο ασκών τέτοια καθήκοντα υπάλληλος τις δαπάνες φιλοξενίας επισκεπτών του Ο.Τ.Ε. και τα έξοδα κίνησης και παράστασης αυτού ως εκπροσώπου του Ο.Τ.Ε. στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, ανεξαρτήτως του ύψους τους (ΟΛΑΠ 11/2007, 12/2007). Κατά συνέπεια, η εν λόγω παροχή δεν συγκεντρώνει τα εννοιολογικά στοιχεία του εισοδήματος, όπως συνάγονται ερμηνευτικά από τα άρθρα 78 παρ. 1 του Συντάγματος και 4 παρ. 1 του Κ.Φ.Ε. (ΑΠ 574/2020, 566/2016) και, ως εκ τούτου, δεν υπόκειται σε φόρο.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή τους οι ενάγοντες εκθέτουν ότι προσελήφθησαν από την εναγομένη δύναμη συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου την 10^η.4.1980 ο πρώτος, την 12^η.10.1978 ο δεύτερος, την 29^η.3.1980 ο τρίτος, την 2^η.4.1979 ο τέταρτος και την 23^η.12.1985 ο πέμπτος, ως υπάλληλοι υπαγόμενοι έκτοτε στον Γενικό Κανονισμό Προσωπικού ΟΤΕ (ΓΚΠ/ΟΤΕ) και τις εκάστοτε ισχύουσες ΕΣΣΕ, που καθόριζαν όλη την υπηρεσιακή κατάσταση και εξέλιξή τους. Ότι δύναμη της από 16-5-1995 Ε.Σ.Σ.Ε. που κατάρτιστηκε μεταξύ της εναγομένης και της Ο.Μ.Ε.- Ο.Τ.Ε., κατά τα έτη 2007, 2008 και 2009, οπότε υπηρέτησαν ως προϊστάμενοι, ελάμβαναν τα εκάστοτε προβλεπόμενα έξοδα κίνησης και παράστασης, τα οποία, σύμφωνα με την ως άνω Ε.Σ.Σ.Ε. είχαν χαρακτήρα οικειοθελούς παροχής και δεν αποτελούσαν τακτικές αποδοχές. Ότι η εναγομένη, κατά παράβαση της από 16.5.1995 Ε.Σ.Σ.Ε., προέβη σε κρατήσεις για φόρο εισοδήματος και ασφαλιστικές εισφορές επί της εν λόγω παροχής και

συμπεριέλαβε το συνολικό ποσό της στις ετήσιες βεβαιώσεις αποδοχών που χορήγησε στους ενάγοντες, με αποτέλεσμα αυτοί να καταβάλουν επιπλέον φόρο εισοδήματος από αυτόν που θα έπρεπε να καταβάλουν κατά την τελική οριστικοποίηση της φορολογικής τους υποχρέωσης από μισθωτές υπηρεσίες, η οποία (οριστικοποίηση) συντελέστηκε με την τελική εικαθάριση της φορολογικής τους υποχρέωσης και η οποία έλαβε χώρα το επόμενο έτος της χρήσης, την οποία η φορολογική υποχρέωση αφορά. Με βάση το ιστορικό αυτό, επικαλούμενοι ενδοσυμβατική ευθύνη της εναγομένης και όπως παραδεικτά το αίτημα της αγωγής περιορίστηκε κατ' άρθρο 223 εδ. β ΚΠολΔ με δήλωση που περιλαμβάνεται στην προσθήκη των εναγόντων, οι τελευταίοι αιτούνται να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 2.305,59 ευρώ στον πρώτο, το ποσό των 2.142,37 ευρώ στο δεύτερο, το ποσό των 1.708,57 ευρώ στον τρίτο, το ποσό των 2.446,92 ευρώ στον τέταρτο και το ποσό των 2.419,73 ευρώ στον πέμπτο, τα οποία αποτελούν τη διαφορά μεταξύ του φόρου εισοδήματος που καταβλήθηκε και αυτού που έπρεπε να καταβληθεί, κατά τα επίδικα έτη, και κατά την οριστικοποίηση της φορολογικής του υποχρέωσης, με το νόμιμο τόκο, για έκαστο επιμέρους κονδύλι, από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους, εντός του οποίου έκαστο επιμέρους κονδύλι κατέστη απαιτητό, άλλως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση. Αιτούνται, τέλος, να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγομένη στη δικαστική τους δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αγωγή παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί στο δικαστήριο αυτό, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο για να τη δικάσει (άρθρα 9, 14 παρ. 1 εδ. α' και 42 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ. ΚΠολΔ). Είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις και σε αυτές των άρθρων 297, 298, 346, 330, 382, 383, 648 επ. ΑΚ της από 16.5.1995 Ε.Σ.Σ.Ε., 57 παρ. 1 Ν. 2238/1994, 8 παρ. 2 και 3 του Ν. 1876/1990, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος τοκοφορίας κατά την κύρια βάση του, το οποίο τυγχάνει νόμου αβάσιμο και, ως εκ τούτου, απορριπτέο, καθόσον το αγωγικό αίτημα δεν αφορά περιοδικά καταβλητέα παροχή αλλά δευτερογενή αξίωση για αποζημίωση λόγω παράβασης εκ μέρους της εναγομένης προϋφιστάμενης ενοχής από σύμβαση (πλημμελής εκπλήρωση συμβατικής υποχρέωσης, Μιχαηλίδου σε Α. Γεωργιάδη, Σύντομη Ερμηνεία Αστικού Κώδικα, τ. Ι, άρθρο 249, παρ. 10, με παραπομπή σε ΑΠ 369/1976, ΝοΒ 1976, 884), χωρίς καμία διάταξη νόμου να προβλέπει ως δήλη ημέρα την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από αυτό εντός του οποίου επήλθε η ζημία ή η οφειλή κατέστη απαιτητή, συνεπώς για την έναρξη της τοκοφορίας απαιτείται όχληση. Πρέπει, επομένως, καθ' ο μέρος κρίθηκε νόμιμη, η αγωγή να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα δοθέντος ότι για τη συζήτησή της δεν απαιτείται καταβολή δικαστικού ενσήμου (άρθρο 71 ΕισΝΚΠολΔ όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 παρ. 17 του Ν.

2479/1997) και οι ενάγοντες ενημερώθηκαν από την πληρεξουσία δικηγόρο τους για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση (σχ. τα από 15.3.2022 και από 15.2.2022 έγγραφα που προσκομίζονται).

Η εναγομένη με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και με τις προτάσεις της ισχυρίζεται ότι οι επίδικες αξιώσεις των εναγόντων έχουν υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 937 παρ. 1, επικουρικώς, ως επαναλαμβανόμενες περιοδικώς παροχές, σε αυτή του άρθρου 250 αρ. 17 ΑΚ, καθόσον από το χρόνο εκκαθάρισης των φορολογικών δηλώσεων των εναγόντων μέχρι την 12^η.12.2022, οπότε και ολοκληρώθηκε η άσκηση της αγωγής με την επίδοσή της, παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της πενταετίας. Ο ισχυρισμός αυτός αποτελεί ένσταση παραγραφής, πλην όμως είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, καθόσον οι επίδικες αξιώσεις των εναγόντων υπόκεινται στην εικοσαετή παραγραφή του άρθρου 249 ΑΚ, δεδομένου ότι απορρέουν από τις συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας τους με την εναγομένη, όπως αυτές διαμορφώθηκαν βάσει των οριζόμενων από το νόμο και τις εκάστοτε ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις προϋποθέσεις, και όχι από αδικοπραξία, ώστε να εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 937 παρ. 1 ΑΚ, ούτε αφορούν οι επίδικες αξιώσεις περιοδικά καταβλητέες παροχές ώστε να τύχει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 250 αρ. 17 ΑΚ, αλλά πρόκειται για δευτερογενείς αξιώσεις αποζημίωσης, συνιστάμενες στην αποκατάσταση της προκληθείσας από ενδοσυμβατική ευθύνη (αθέτησή προϋφιστάμενης ενοχής) της εναγομένης ζημίας των εναγόντων από την πρόσθετη, κατά την εκκαθάριση των φορολογικών δηλώσεων αυτών και την επακόλουθη οριστικοποίηση της φορολογικής τους υποχρέωσης, φορολογική επιβάρυνσή τους λόγω του συνυπολογισμού των ενδίκων εξόδων κίνησης και παράστασης στις αποδοχές τους.

Από την εκτίμηση του συνόλου των εγγράφων που προσκομίζουν και επικαλούνται νομίμως οι διάδικοι, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία κατωτέρω, χωρίς να έχει παραλειφθεί κανένα για την κατ' ουσία διάγνωση της διαφοράς, και από τις ομολογίες που συνάγονται από τις προτάσεις τους (άρθρο 261 ΚΠολΔ) αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες προσλήφθηκαν από την εναγομένη δύναμι συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ως υπάλληλοι την 10^η.4.1980 ο πρώτος, την 12^η.10.1978 ο δεύτερος, την 29^η.3.1980 ο τρίτος, την 2^η.4.1979 ο τέταρτος και την 23^η.12.1985 ο πέμπτος. Κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους και λόγω της άριστης γνώσης των τεχνικών τηλεπικοινωνιακών θεμάτων, αλλά και θεμάτων μάνατζμεντ, τοποθετήθηκαν κατά τα έτη 2007, 2008 και 2009 σε θέσεις προϊσταμένων, λαμβάνοντας έκαστος την προβλεπόμενη βάσει της από 16.5.1995 ΕΣΣΕ αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης για τους Προϊσταμένους Τμήματος. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εναγομένη προέβη επί των εξόδων κίνησης και παράστασης των εναγόντων σε κρατήσεις φόρου εισοδήματος και ασφαλιστικών εισφορών

και συμπεριέλαβε τα τελευταία στις αντίστοιχες βεβαιώσεις αποδοχών των εναγόντων των ετών 2007, 2008 και 2009 προκειμένου να χρησιμοποιηθούν, ως φορολογητέο εισόδημα, για τη διαμόρφωση των ποσών της φορολογικής τους υποχρέωσης, με αποτέλεσμα οι ενάγοντες να μην λάβουν τα ποσά αυτά στο ύψος που όριζε η ως άνω ΕΣΣΕ και να καταβάλουν, κατά την εκκαθάριση των φορολογικών τους δηλώσεων, επιπλέον ποσά για φόρο εισοδήματος από αυτά που πράγματι έπρεπε να καταβάλουν, παρά τη ρητή και αδιαμφισβήτητα αποτυπωμένη στην ως άνω ΕΣΣΕ πρόθεση των συμβαλλόμενων μερών να αποτελούν τα ποσά αυτά αποζημίωση για τις αυξημένες ανάγκες και δαπάνες, στις οποίες υποβάλλονται οι Προϊστάμενοι υπηρεσιακών λειτουργιών Τμήματος, Υποδιεύθυνσης και Διεύθυνσης. Από τις προσκομισθείσες καταστάσεις ΔΚ350 (παρακράτηση φόρου από έξοδα κίνησης και παράστασης προϊσταμένων) της εναγομένης προκύπτουν τα εξής: Α) Ως προς τον πρώτο ενάγοντα, [REDACTED]

α) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος αυτού από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2007 στο ποσό των 41.491,64 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 6.414,06 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 9.205,20 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 32.751,30 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 3.056,46 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό $(6.414,06 - 3.056,46 =)$ 3.357,60 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 735/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2007 το ποσό των 2.483,26 ευρώ, καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό αυτό (των 2.483,26 ευρώ), επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των $(3.357,60 - 2.483,26 =)$ 874,34 ευρώ. β) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2008 στο ποσό των 44.642,16 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 7.197,98 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 9.702,00 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 35.430,11 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 3.840,65 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό $(7.197,98 - 3.840,65 =)$ 3.357,33 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 735/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και

παράστασης για το έτος 2008 το ποσό των 2.530,61 ευρώ, καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό αυτό (των 2.530,61 ευρώ), επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των (3.357,33 - 2.530,61 =) 826,72 ευρώ. γ) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2009 στο ποσό των 47.624,71 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 7.799,87 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 10.202,40 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 37.937,53 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 4.460,22 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό (7.799,87 - 4.460,22 =) 3.339,65 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 735/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2009 το ποσό των 2.735,12 ευρώ, καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό αυτό (των 2.735,12 ευρώ), επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των (3.339,65 - 2.735,12 =) 604,53 ευρώ. Β) Ως προς το δεύτερο ενάγοντα,

α) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος αυτού από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2007 στο ποσό των 41.645,97 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 9.329,85 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 2.238,58 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 39.475,67 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 8.496,13 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό (9.329,85 - 8.496,13 =) 833,72 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 1563/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2007 το ποσό των 2.483,26 ευρώ (σχ. η προαναφερθείσα υπ' αρ. 1563/2015 απόφαση), καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό των 1.241,63 ευρώ, το οποίο υπερκαλύπτει την προκληθείσα σε αυτόν ζημία, επομένως ο ενάγων δεν δικαιούται αποζημίωσης για το έτος αυτό. β) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2008 στο ποσό των 48.414,37 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική

κλίμακα, ανήλθε σε 11.232,26 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 9.648,52 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 39.060,13 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 7.823,12 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό $(11.232,26 - 7.823,12 =)$ 3.409,14 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 1563/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2008 το ποσό των 2.530,61 ευρώ (σχ. η υπ' αρ. 1563/2015 απόφαση), καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό των 2.430,61 ευρώ, επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των $(3.409,14 - 2.430,61 =)$ 978,53 ευρώ. γ) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2009 στο ποσό των 51.760,59 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 11.688,21 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 10.145,72 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 41.924,31 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 8.297,16 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό $(11.688,21 - 8.297,16 =)$ 3.391,05 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 1563/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2009 το ποσό των 2.735,12 ευρώ (σχ. η υπ' αρ. 1563/2015 απόφαση), καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό των 2.635,12 ευρώ, επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των $(3.391,05 - 2.635,12 =)$ 755,93 ευρώ. Γ) Ως προς τον τρίτο ενάγοντα, [REDACTED] α) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος αυτού από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2007 στο ποσό των 36.166,85 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 7.225,04 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 6.157,20 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 30.197,44 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 4.931,89 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό $(7.225,04 - 4.931,89 =)$ 2.293,15 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 1561/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη

δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2007 το ποσό των 1.660,90 ευρώ, καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό αυτό (των 1.660,90 ευρώ), επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των (2.293,15 - 1.660,90 =) 632,25 ευρώ. β) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2008 στο ποσό των 37.965,37 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 7.424,13 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 6.487,20 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 31.676,03 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 5.131,98 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό (7.424,13 - 5.131,98 =) 2.292,15 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 1561/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2008 το ποσό των 1.660,90 ευρώ, καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό αυτό (των 1.660,90 ευρώ), επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των (2.292,15 - 1.660,90 =) 631,25 ευρώ. γ) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2009 στο ποσό των 40.414,79 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 7.776,75 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 6.803,27 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 33.819,02 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 5.502,86 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό (7.776,75 - 5.502,86 =) 2.273,89 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 1561/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2009 το ποσό των 1.828,82 ευρώ, καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό αυτό (των 1.828,82 ευρώ), επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των (2.273,89 - 1.828,82 =) 445,07 ευρώ. Δ) Ως προς τον τέταρτο ενάγοντα (██████████) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος αυτού από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε

για το έτος 2007 στο ποσό των 45.253,95 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 10.430,20 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 9.270,13 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 36.312,91 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 6.995,50 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό (10.430,20 - 6.995,50 =) 3.434,70, ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 1568/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2007 το ποσό των 2.483,26 ευρώ, καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό αυτό (των 2.483,26 ευρώ), επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εικαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των (3.434,70 - 2.483,26 =) 951,44 ευρώ. β) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2008 στο ποσό των 48.602,85 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 11.035,01 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 9.406,60 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 39.530,18 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 7.728,48 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό (11.035,01 - 7.728,48 =) 3.306,53 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 1568/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2008 το ποσό των 2.735,12 ευρώ (σχ. η προαναφερθείσα υπ' αρ. 1568/2015 απόφαση), καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό των 2.530,60 ευρώ, επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εικαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται πλέον σε ποσό (3.306,53 - 2.530,60 =) 775,93 ευρώ. γ) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2009 στο ποσό των 53.635,77 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 12.088,43 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 10.389,62 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 43.614,98 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 8.633,76 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό (12.088,43 - 8.633,76 =) 3.454,67 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ.

1568/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2009 το ποσό των 2.735,12 ευρώ, καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό αυτό (των 2.735,12 ευρώ), επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των (3.454,67 - 2.735,12 =) 719,55 ευρώ. Ε) Ως προς τον πέμπτο ενάγοντα

α) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος αυτού από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2007 στο ποσό των 39.530,66 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 8.231,60 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 9.179,86 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 30.722,58 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 4.847,98 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό (8.231,60 - 4.847,98 =) 3.383,62, ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 1559/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2007 το ποσό των 2.483,26 ευρώ, καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό αυτό (των 2.483,26 ευρώ), επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των (3.383,26 - 2.483,26 =) 900,36 ευρώ. β) Το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2008 στο ποσό των 44.570,42 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 9.565,39 ευρώ. Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 9.702,00 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 35.261,35 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 6.172,70 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό (9.565,39 - 6.172,70 =) 3.392,69 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 1559/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2008 το ποσό των 2.530,61 ευρώ, καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό αυτό (των 2.530,61 ευρώ), επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των (3.392,69 - 2.530,61 =) 862,08 ευρώ. γ) Το φορολογητέο εισόδημα του

ενάγοντος αυτού από μισθωτές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων κίνησης και παράστασης, ανήλθε για το έτος 2009 στο ποσό των 46.592,63 ευρώ, ο αντίστοιχος δε φόρος που βεβαιώθηκε και καταβλήθηκε από τον ενάγοντα, σύμφωνα με τη σχετική κλίμακα, ανήλθε σε 9.660,31 ευρώ, Ωστόσο, αν στη βεβαίωση δεν συμπεριλαμβανόταν τα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, ύψους 10.202,40 ευρώ, το φορολογητέο εισόδημα του ενάγοντος θα ανέρχονταν σε ποσό 36.752,42 ευρώ και ο καταβλητέος φόρος θα αντιστοιχούσε σε 6.267,90 ευρώ. Ως εκ τούτου, ο ενάγων κατέβαλε για φόρο εισοδήματος επιπλέον ποσό (9.660,31 - 6.267,90 =) 3.392,41 ευρώ. Πλην όμως, δυνάμει της υπ' αρ. 1559/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, με την οποία με δύναμη δεδικασμένου κρίθηκε ότι υπαίτια και αντισυμβατικά η εναγομένη παρακράτησε ως φόρο από τα καταβλητέα στον ενάγοντα έξοδα κίνησης και παράστασης για το έτος 2009 το ποσό των 2.735,12 ευρώ, καταβλήθηκε στον ενάγοντα για την ως άνω αιτία το ποσό των 2.735,12 ευρώ, επομένως το επιπλέον ποσό που κατέβαλε ο ενάγων, ήτοι η ζημία που υπέστη αυτός, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης ανέρχεται στο ποσό των (3.392,41 - 2.735,12 =) 657,29 ευρώ. Ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι ήταν εκ του νόμου υποχρεωμένη να συμπεριλάβει τα έξοδα κίνησης στις βεβαιώσεις αποδοχών προκειμένου να υπολογιστεί ο αναλογούν, για έκαστο ενάγοντα, φόρος εισοδήματος και, συνεπώς, στερείται υπαιτιότητας είναι απορριπτέος, καθόσον η υποχρέωση αυτή υφίσταται μόνο για τις παροχές που δίδονται σε αντάλλαγμα εργασίας και όχι για παροχές που προορίζονται για ανάλωση κατά την ενάσκηση καθηκόντων και εξυπηρετούν τις λειτουργικές ανάγκες της επιχείρησης. Ομοίως, απορριπτέα τυγχάνει και η προβαλλόμενη από την εναγομένη άρνηση της αγωγής λόγω επικαλούμενης έλλειψης παθητικής νομιμοποίησής της για τον λόγο ότι οι ενάγοντες έπρεπε να αμφισβητήσουν τη φορολογική τους υποχρέωση ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, διότι τα επικαλούμενα αυτά περιστατικά ουδεμία σχέση έχουν με την κρινόμενη υπόθεση που αφορά διαφορά ιδιωτικού δικαίου των εναγόντων με την εναγομένη, εξ αφορμής της μεταξύ αυτής και εκάστου ενάγοντος σύμβασης εργασίας, πηγάζουσα από ΕΣΣΕ, και όχι διαφορά των εναγόντων με το Δημόσιο με αντικείμενο την επιστροφή φόρου, αρμόδια για την οποία θα ήταν τα διοικητικά δικαστήρια. Τέλος, απορριπτέα ως αβάσιμη κατ' ουσία είναι και η προβληθείσα από την εναγομένη ένσταση δεδικασμένου εκ των αναλυτικά στις προτάσεις της αναφερόμενων για έκαστο ενάγοντα δικαστικών αποφάσεων, καθώς δεν υφίσταται η απαιτούμενη από τη διάταξη του άρθρου 324 ΚΠολΔ ταυτότητα ιστορικής και νομικής αιτίας, αφού οι επικαλούμενες από την εναγομένη αποφάσεις αφορούν τα ποσά που παρακρατήθηκαν από την εναγομένη ως φόρος μισθωτών υπηρεσιών και κατά τα οποία απομειώθηκαν τα καταβλητέα έξοδα κίνησης και παράστασης των εναγόντων και όχι τα ποσά που κατά την εκκαθάριση της φορολογικής τους δήλωσης αναγκάστηκαν να καταβάλουν επιπλέον ως φόρο οι ενάγοντες λόγω της συμπεριληψής των εξόδων κίνησης και παράστασης στις βεβαιώσεις αποδοχών τους, τα οποία και

μόνο, κατόπιν περιορισμού του αιτήματος των εναγόντων, ζητούνται με την κρινόμενη αγωγή.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή, όπως το αίτημά της περιορίστηκε παραδεκτώς κατά τα προαναφερθέντα, θα πρέπει να γίνει δεκτική ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, στο σύνολό της ως προς τους πρώτο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο των εναγόντων και εν μέρει ως προς το δεύτερο εξ αυτών, και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στον πρώτο ενάγοντα το ποσό των 2.305,59 (= 874,34 + 826,72 + 604,53) ευρώ, στο δεύτερο ενάγοντα το ποσό των 1.734,46 (= 978,53 + 755,93) ευρώ, στον τρίτο ενάγοντα το ποσό των 1.708,57 (= 632,25 + 631,25 + 445,07) ευρώ, στον τέταρτο ενάγοντα το ποσό των 2.446,92 (= 951,44 + 775,93 + 719,55) ευρώ και στον πέμπτο ενάγοντα το ποσό των 2.419,73 (= 900,36 + 862,08 + 657,29) ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και έως την ολοσχερή εξόφληση. Το παρεπόμενο αίτημα να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο, διότι το δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι ούτε ότι η επιβράδυνση της εκτέλεσής θα προκαλέσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων πρέπει να επιβληθούν, κατόπιν σχετικού αιτήματός τους, εις βάρος της εναγομένης κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό (άρθρα 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή, στο σύνολό της ως προς τους πρώτο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο των εναγόντων και εν μέρει ως προς το δεύτερο εξ αυτών.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στον πρώτο ενάγοντα το ποσό των δύο χιλιάδων τριακοσίων πέντε ευρώ και πενήντα εννέα λεπτών (2.305,59€), στο δεύτερο ενάγοντα το ποσό των χιλίων, επτακοσίων τριάντα τεσσάρων ευρώ και σαράντα έξι λεπτών (1.734,46€), στον τρίτο ενάγοντα το ποσό των χιλίων επτακοσίων οκτώ ευρώ και πενήντα επτά λεπτών (1.708,57€), στον τέταρτο ενάγοντα το ποσό των δύο χιλιάδων τετρακοσίων σαράντα έξι ευρώ και ενενήντα δύο λεπτών (2.446,92 €) και στον πέμπτο ενάγοντα το ποσό των δύο χιλιάδων τετρακοσίων δεκαεννέα ευρώ και εβδομήντα τριών λεπτών (2.419,73€) με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και έως την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων, την οποία ορίζει στο ποσό των τριακόσια πενήντα (350) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του την 4/7/..... 2023, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο από τον
Ειρηνοδίκη επειδή η γραμματέας
κωλύεται.

Αθήνα, 04 ΙΟΥΛ. 2023

20 ΙΟΥΛ. 2023

Αποστολή Δ.Σ.Θ.Π.